

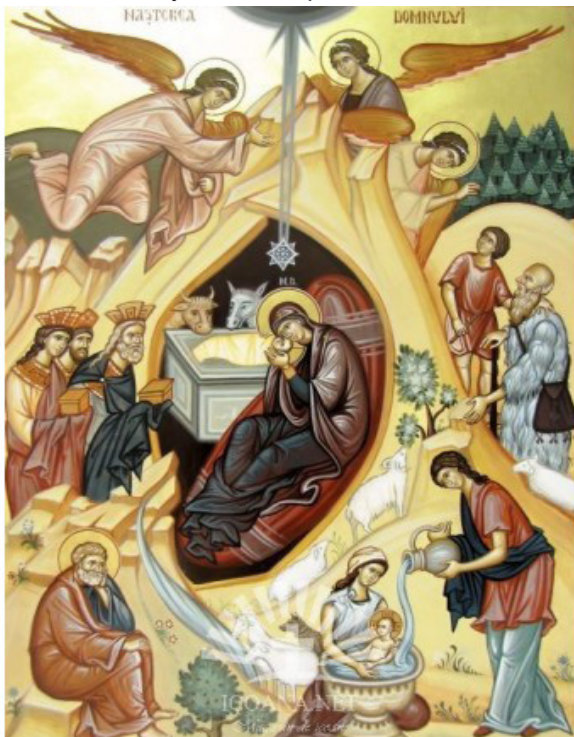

Flacăra Credinței

Revista parohiei "Nașterea Maicii Domnului" din Lucerna - Horw

Apare cu binecuvântarea Înalț Prea Sfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Iosif al Europei Occidentale și Meridionale

Decembrie 2019
Anul XII - Nr. 30

Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos

Sumar:

- Pastorală la Nașterea Domnului, *Mitropolitul Iosif*
- Cel mai mare dar, *Pr. Dan Moldovan*
- Sărbătoarea picioarelor goale, *Ioan-Florin Florescu*
- Ce simbolizează sfânta Proscomidie, *Florin Cătălin Ene*
- Gânduri de departe, *Simona Elena Zsold*
- The Twister, *Irina Poloni*
- Colinde
- Cronica parohiei
- Program Liturgic

HRISTOS SE NAȘTE

Să căutăm să trăim în bunătatea lui Dumnezeu

Scrisoare Pastorală la Nașterea Domnului către tot clerul, cinul monahal și poporul drept slăvitor din Întreaga Arhiepiscopie

„Nu vă temeți, căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și acesta va fi semnul: Veți găsi un prunc înfășat, culcat în iesle. Și deodată s-a văzut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!” (Lc 2,10-14)

Preacuvioase Părinte,
Preacuvioase Maici,
Iubiți frați și surori,

Marea Sărbătoare a Nașterii Domnului ne pune iar față în față cu bunătatea cea nespusă a lui Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu se naște Prunc smerit în iesle, într-o lume dominată de păcat și de moarte, pentru a ne redescoperi și împărtăși bunătatea dum-

nezeiască față de tot omul ce vine în lume. Cerul se întâlnește cu Pământul, Făcătorul cu creatura devine una, Dumnezeu se alătură omului pe pământ pentru a-l ajuta să își depășească neputințele, egoismele, ura și izolarea față de celălalt, și să învingă mai apoi

moartea cea atât de temută de tot omul. În marea Sa bunătate Dumnezeu trimite pe Fiul Său care „coboară la robi, devenind Rob, și își ia un chip străin, purtându-mă pe mine întreg în Sine cu cele ale mele, pentru ca să topească în Sine Însuși ceea ce este rău, ca focul ceara, sau ca soarele umezeala pământului și eu să mă împărtășesc de ale Lui, datorită amestecării ” Lui cu mine, cu omenitatea mea. (Sf. Grigorie de Nazianz, cuv. 4, 6 pag 75 – trad. Pr. D. Stăniloae – PG 36, Or. 30, 6, col. 109) Izvorul bunătății ni se descoperă prin Fiul Cel întrupat care ne arată prin Sine bunătatea absolută a Părintelui ceresc și ne spune : „Ni-meni nu este bun decât numai Unul Dumnezeu” (Mt 19, 17). Bunătatea lui Dumnezeu ni se arată întregă în iubirea Lui pentru noi și ne cheamă la bunătate și pe noi oamenii, ca semn al credinței și al dorinței noastre de a Îi semăna, de a fi ai Lui.

În viața noastră de zi cu zi vedem adesea cum un lucru bun sau o faptă bună a unui om generează unde de bunătate fără de sfârșit. Aceleași fapte bune le vor săvârși și alții, dacă le văd făcute de frații lor. Sursa bunătății este Hristos Cel născut în ieslea săracioasă, pe El Îl sărbătorim.

Să ne păzim mintea și inima pentru a nu cădea pradă astăzi tentației de „a prăznui Crăciunul fără Hristos”, dăruirea fără Dăruitorul Cel veșnic, așa

cum se întâmplă cu mulți dintre frații noștri și cu mulți dintre noi. Toate să le facem în numele Lui și să nu ne rușinăm în fața oamenilor din cauza credinței noastre.

Cum ar arăta oare viața noastră dacă ne-am îndemna și ne-am inspira întotdeauna unii pe alții la bunătate ? Și mai ales copiii noștri vor face în viața lor – în cele mai multe cazuri – ceea ce au văzut la părinții lor. „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri ” (Mt 5, 16), ne spune Hristos.

Domnul Hristos, prin viața și faptele Lui printre noi oamenii, ne-a arătat calea spre Împărăție, spre poarta Raiului, dându-ne cheile pentru a o putea deschide noi înșine împreună cu El. Ne-a arătat mai multe chei, pe care El le-a dat fiecăruia dintre noi, folosindu-le El mai întâi, pentru a deschide inima noastră spre El Însuși și spre Părintele ceresc. Întru El, Fiul, Îl cunoaștem pe Tatăl: „aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis. ” (In 17, 3)

Cunoașterea lui Dumnezeu este începutul, pentru că nu Îl putem iubi fără să Îl cunoaștem, însă cunoașterea trebuie să fie dublată de faptele care decurg din ea: credința, nădejdea,

dragostea, bunătatea, iertarea, bucuria duhovnicească, îndelunga răbdare, pacea. Iată, una dintre aceste chei, care ne poate deschide poarta Împărăției lui Dumnezeu, Raiul, este bunătatea dublată de fapta bună. Zice Sfântul Apostol Petru : „puneți și din partea voastră toată sânguința și adăugați la credința voastră fapta bună, iar la fapta bună, cunoștința...” (II Petru 1, 5-8)

Iubiți frați și surori în Hristos,

Sfântul Marcu Ascetul spune că „Domnul e ascuns în poruncile Sale, și cei ce-L caută pe El Îl găsesc pe măsură ce le împlinesc”. Așa este și cu

bunătatea, împlinindu-o, vedem pe Cel ce este Bunătatea Însăși și vedem ceea ce ne pregătește bunătatea trăită și împlinită încă din această lume.

Într-o istorioară aflăm că „demult, demult, a trăit un prinț tare bogat, care era însă foarte zgârcit. Nu ar fi dat niciodată nimic cuiva. Doar că, într-o noapte, a visat că murise și ajunsese la poarta Raiului. Acolo a fost întâmpinat de îngerii, care i-au spus :

– Vino cu noi să îți arătăm unde vei sta de acum încolo. Și au mers ce au mers prin grădinile acelea minunate, până când, la un moment dat, au ajuns lângă un palat mare și frumos.

– Ah, a strigat tânărul prinț, aici voi sta?

– Nu, în nici un caz.

– Dar cine va sta aici?

– Aici va locui, după ce va muri, grădinarul tău.

– Cum se poate, el care nu are nimic, care e sărac lipit pământului, cum să merite el așa ceva?

– Ei, nu are grădinarul tău avere pe pământ, fiindcă tot ce câștigă împarte mereu cu cei mai sărmani decât el. Pe pământ nu strânge nimic fiindcă dăruiește, dar aici uite câte a strâns! Tot ce vezi aici este rodul bunătății lui.

– Bine, și atunci eu unde o să stau? a mai întrebat nemulțumit prințul.

– Uite acolo, în cocioaba aceea!

– Cum, în cocioaba aia?! Dar acolo sunt doar niște scânduri prăpădite care stau gata gata să cadă, cum să locuiesc în mizeria aceea? E drept așa ceva?

– Sigur că este drept, i-au răspuns îngerii. Ia gândește-te ce ai dăruit tu? Nimic! Ce ai fi vrut să apară aici? Dacă ai fi fost bun și darnic cum este grădinarul tău, atunci ai fi avut și tu asemenea palate, poate chiar mai mult, dar așa.... Tot ce vezi acolo este rodul zgârceniei tale....

În clipa aceea tânărul prinț s-a trezit speriat din visul său. Din acea zi s-a schimbat. Nu a mai adunat comori pe pământ, ci în cer. Nu a mai strâns bogății peste bogății, la ce i-ar fi folosit mai târziu? Cu tot ce a avut

i-a ajutat pe cei sărmani și, în acest fel, a strâns o avere mult mai de preț: recunoștința celor ajutați de el și binele făcut. A devenit bun și aceasta era averea pe care nimeni nu ar fi putut să i-o fure!”

Credem și noi de multe ori că totul ni se cuvine, că tot ce avem ne aparține și că nu datorăm nimănui nimic. Dar vedem cu adevărat că nu rămâne la sfârșitul zilelor noastre decât dragostea și bunătatea, cu cele pe care le-am dăruit din dragoste și bunătate, așa cum cântăm în colindele atât de dragi nouă. Bunătatea și dragostea L-au făcut pe Fiul lui Dumnezeu sărac pentru noi. Însă sărăcirea Lui înseamnă bogăția noastră astăzi, o moștenire veșnică. Sărăcirea noastră pentru El aici, înseamnă îmbogățirea noastră și aici și în Veșnicie. Bunătatea schimbă inima omului, o face luminoasă și o curăță de gândurile cele rele.

Iubiți credincioși și credincioase,

În anul 2018 am aniversat sfârșitul Primului Război Mondial, care a făcut milioane de morți și milioane de răniți, pe tot continentul european, dar nu numai. Să cultivăm în noi înșine și în copiii noștri bunătatea și dragostea, pentru ca ura și războaiele să nu mai distrugă atâtea vieți.

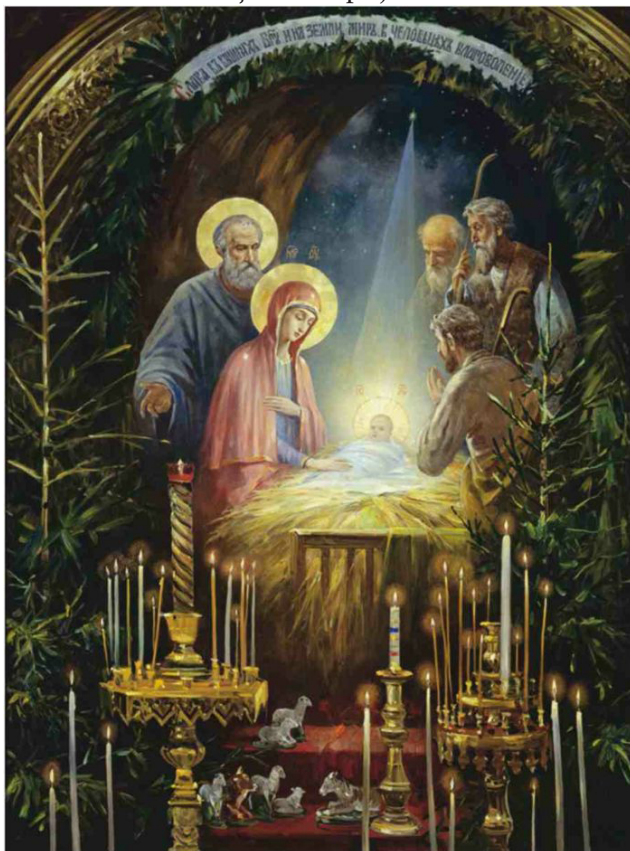
România a aniversat în același timp cu sfârșitul războiului, la 1 decembrie,

Centenarul unirii provinciilor Basarabiei, Banatului și Transilvaniei cu regatul României, moment de mare bucurie pentru poporul ortodox român. Toate aceste aniversări ne obligă să cultivăm bunătatea între oameni, între popoare diferite, să ne ostenim cât putem pentru asta, deoarece am văzut în repetate rânduri cât de mult dăunează fiecăruia și lumii întregi ura, mândria și răzburarea.

Izvorul bunătății este Însuși Dumnezeu, „toată darea cea bună și tot

darul desăvârșit” să îl căutăm la Cel ce pe toate ni le-a dat în bunătatea Sa.

Să Îl chemăm pe Hristos-Pruncul să se sălășluiască și în inima noastră, prin Duhul Sfânt, să facă din ea Betlem și iesle cerească și să ne rugăm să auzim când și El ne cheamă pe nume și ne spune : „Eu sunt părintele tău, Eu sunt fratele tău, Eu sunt mirele sufletului tău, Eu sunt scăparea ta, Eu sunt hrana ta, Eu sunt îmbrăcămintea ta, Eu sunt rădăcina ta, Eu sunt sprijinul tău, Eu sunt tot ce-ți dorești

tu. Când mă ai pe Mine nu-ți lipsește nimic. Eu sunt slujitorul tău, pentru că am venit să slujesc, nu să fiu slujit. Eu sunt prietenul tău și mădular al trupului tău și capul tău și fratele tău și sora ta și mama ta. Eu sunt toate pentru tine. Nu trebuie decât să stai lângă Mine. Pentru tine Eu M-am făcut sărac și pribeag, pentru tine am ridicat crucea și am coborât în mormânt, am venit pe pământ pentru tine, trimis de Tatăl, iar în cer Mă rog pentru tine Părintelui Meu. Ce vrei mai mult decât atât?” (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Să avem parte cu toții de Sărbătoarea Nașterii Domnului plină de lumina dumnezeiască ca să putem primi în inimile noastre pacea și bunăvoirea vestite de îngeri la ieslea din Betleem, care să ne ajute să cultivăm bunătațea, unitatea și dragostea în familiile noastre și în comunitățile noastre în care suntem fiecare, precum și cu toți cei dragi, depășind egoismul și orice formă de izolare, încercând să urmăm în toate Domnului Hristos, Mântuitorul nostru!

Harul Domnului nostru Iisus Hristos, născut în ieslea Betleemului, să fie cu voi cu toți!

† Mitropolitul Iosif

Cel mai mare Dar

Un autor apusean, Angelus Silesius, scria în secolul 17 următorul aforism: «dacă Iisus s-ar naște de mii de ori Betleem, și nu în tine, atunci ai rămâne pierdut pentru veșnicie».

Evangheliștii Matei și Luca ne oferă detalii prețioase referitoare la nașterea pământească a Mântuitorului Iisus Hristos acum aproape 2000 de ani iar evanghelistul Marcu nu ne oferă nici o informație. În schimb, Sfântul Evanghelist Ioan mărturisește despre Nașterea din veșnicie a Fiului. «La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era într-un început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut.» Ioan 1, 1-3.

Deci iată că în această Evanghelie Fiul lui Dumnezeu este identificat cu Cuvântul, Logos în limba greacă. Lumina a fost creată de către Tatăl prin Fiul, adică prin puterea Cuvântului. Fiul se micșorează de slava pe care a avut-o dintotdeauna de la Tatăl și se sălășluiește prin puterea Duhului Sfânt în pânțele Feocioarei Maria. «Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.» Ioan 1, 14.

Înțelegem acum de ce comuniunea cu Fiul, cu Mântuitorul Iisus Hristos, este singura garanție că vom putea și noi gusta din veșnicie. Mântuitorul Hristos este darul Tatălui către noi. Sfântul Apostol Pavel arată aceasta în Epistola către Coloseni 1, 13-17: «El ne-a scos de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii Sale, întru Care avem răscumpărarea prin sângele Lui, adică iertarea păcatelor; acesta este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, mai întâi născut decât toată făptura. Pentru că întru El au fost făcute toate, cele din ceruri și cele de pe pământ, cele văzute, și cele nevăzute... Toate s-au făcut prin El și pentru El. El este mai înainte decât toate și toate prin El sunt așezate.»

De aceea ne dorim să simțim și la acest praznic al Nașterii că cel mai prețios cadou pe care îl putem primi și totodată da mai departe, fără să sărăcim, este tocmai primirea lui Iisus Hristos în inimile noastre.

Să ne bucurăm împreună de acest mare dar!

Nașterea Domnului să ne fie de folos!

La mulți ani!

Părintele Dan Eliodor

Sărbătoarea picioarelor goale

Peste 200000 de copii din România trăiesc în sărăcie, iar zeci de mii de fete (majoritatea mame) trăiesc din prostituție. Acești copii nu vor găsi astăzi nimic în ghetele lor, așa cum nicio minune nu le va opri pe aceste fete să iasă din nou pe stradă, ca în fiecare zi.

Sfântul Nicolae nu este o sărbătoare a ghetelor pline, ci o *amintire a picioarelor goale*. Și a unui episcop care, odată, vizita casele săracilor, răscumpăra cu aurul său sufletele pierdute și apăra dreptatea asuprașilor înaintea conducătorilor politici, riscându-și funcția și viața.

Sărbătoarea Sfântului Nicolae n-are nicio legătură cu obiceiurile noastre de a ne face daruri și nici nu inaugurează luna cadourilor. Ea este testamentul social lăsat Bisericii noastre, pentru toți săracii și oropsiții care așteaptă de la ea cea mai mare minune, mai mare chiar decât trei pungi de galbeni: cuvântul ei în apărarea lor.

Ioan-Florin Florescu, *Scoția*
<https://ioanflorin.wordpress.com/2019/12/06/sarbatoarea-picioarelor-goale/>

Ce simbolizează Sfânta Proscomidie?

Tainele Sfintei Liturghii

Nu de puține ori m-am regăsit în timpul Sfintei Liturghii în situația de a mă întreba în ce constă anumite ritualuri, gesturi, sau obiceiuri pe care preotul le săvârșește. Poate că greșesc numai întrebându-mă, având în vedere că acestea toate sunt ridicate la rând de taine. Deci poate prin definiție sunt menite a rămâne la acest nivel. Ce putem însă face este a încerca măcar să înțelegem ce simbolizează aceste obiceiuri, și de ce ele sunt atât de frumoase și prin natura lor atât de minunate.

Sfânta Proscomidie

Toate actele și gesturile care se fac în timpul Sfintei Liturghii nu sunt întâmplătoare și fără importanță, ci fiecare are o semnificație aparte.

Astfel, Proscomidia închipuie, pe de o parte, nașterea și copilăria Domnului, iar pe de altă parte, Patimile Lui.

Prima prescură, din care se scoate Sfântul Agneț, închipuie pe Sfânta Fecioară, din care S-a născut Domnul, după trup; scoaterea Sfântului Agneț din această prescură înseamnă întruparea și nașterea Domnului din Sfânta Fecioară. Proscomidia reprezintă locul Nașterii (Betleemul) și al vieții Mântuitorului, înainte de Botez

(Nazaret, Capernaum), iar discul ține locul ieslei din staulul de vite în care a fost culcat Pruncul, după naștere. Acoperămintele sunt scutecele cu care a fost înfășat dumnezeiescul Prunc de către Magii de la Răsărit. Așezarea steluței desfăcute peste Sfântul Disc simbolizează steaua care i-a călăuzit pe magi spre locul nașterii, iar tămâierea sau căderea reprezintă darurile: **aur, smirnă și tămâie**, aduse dumnezeiescului Prunc de către Magii de la Răsărit. Acoperirea darurilor și rămânerea lor tainică la Proscomidiar simbolizează vremea necunoscută a vieții lui Iisus, înainte de începerea lucrării Sale în lume, viața pe care Sfintele Evanghelii nu ne-o istorisesc.

Pe de altă parte, cele săvâșite la Proscomidie fac referire și la Răstignirea, Patimile Domnului.

Din această perspectivă, Sfântul Agneț închipuie pe Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care și-a dat viața pentru mântuirea noastră, iar amestecul de vin și apă, turnate de preot în sfântul potir, simbolizează sângele și apa care au curs din coasta Mântuitorului, cea împunsă de ostaș cu sulița. Scoaterea miridelor din a doua prescură, pentru Maica Domnului, și așezarea ei pe disc în dreapta Sfântului Agneț arată șederea Fecioarei în slava cerească, după adormirea ei cu trupul și trecerea la ceruri.

Cele nouă miride, care se scot apoi și se așează în stânga Sfântului Agneț în rânduri de câte trei, de sus în jos, reprezintă cele nouă cete sau grupe ale sfinților care alcătuiesc ierarhia cerească.

Florin Cătălin Ene, *Lucerna*

Gânduri de departe

La mulți ani cu sănătate,
mult noroc și fericire!

Domnul să ne binecuvânteze cu a
Sa multă iubire!

Casa să ne fie plină doar de zâmbet
și de joc.

Copilașii să ne crească sănătoși și cu
noroc.

Să ne dea belșug în casă, veselie,
bunăstare,

Pace-n lume să aducă, steaua mult
strălucitoare!

Și în noaptea minunată-n care S-a
născut Iisus,

Cântec de colind să sune, până-n
cerul cel de sus!

Îngerii cu flori în mână să coboare,
presărând,

Praf de stele și iubire, peste întregul
pământ!

Să ne-aducă vestea bună cum că
Domnul S-a'ntrupat,

Și e printre noi acuma și ne iartă
de păcat!

Crăciun fericit și un An Nou cu sănătate!

Dumnezeu să ne binecuvânteze, să ne ocrotească și să ne ajute în tot timpul și în tot locul!

Vă scriu cu dor de voi și de tot ce a însemnat, înseamnă și va însemna toată viața pentru mine, biserica noastră din Horw. Chiar dacă acum nu mai sunt enoriaș al acestei parohii eu tot o consider a fi biserica mea, așa cum încă mai este și biserica mea din țară, unde am găsit aceeași căldură și înțelegere din partea preotului paroh ca și aici, în Luzern. Sunt norocoasă că atâtea lăcașuri sfinte fac parte din viața mea, din mine și că am găsit și aici în Canada o biserică a mea, cu un preot bun și cu har, așa cum sunt și cei care mi-au fost preoți duhovnici până să ajung aici.

Nu cred că este zi în care să nu mă gândesc la tot ce am lăsat în urmă când am plecat peste mări și țări la capătul lumii, în căutarea unei vieți mai liniștite și fără toate grelele încercări care ne-au tulburat în ultima vreme în Elveția. Dumnezeu ni le-a dat, ca să deschidem ochii și să vedem câți oameni minunați sunt în jurul nostru care sunt alături de noi cu suflet și inimă de prieteni adevărați.

Acolo, în mica comunitate românească strânsă în jurul parohiei "Nașterea Maicii Domnului"

din Horw, am simțit dragostea și înțelegerea aproapelui care, în clipe grele pentru noi, a lăsat totul și s-a aplecat spre durerile și necazurile noastre ca să ne aline, nu doar cu o mângâiere și cu un cuvânt bun care sunt întotdeauna necesare și binevenite când ești la greu.

Nu am cuvinte de mulțumire ca să exprim în totalitate întreaga și profunda recunoștință pentru tot binele și ajutorul neprețuit primit de la voi, prietenii noștri adevărați și pentru totdeauna! Nu știu dacă am reușit să vă arătăm cât de recunoscători vă suntem și cât de mult vă prețuim pentru toate eforturile și ajutorul vostru, dat fără a fi cerut și dăruit din toată inima de-a lungul anilor, dar vă MULȚUMIM încă odată, din tot sufletul, pentru tot, pentru înțelegerea fără de margini și pentru prietenia voastră deplină! Ne-ar fi fost infinit mai greu, chiar de nesuportat, fără voi alături și fără sfaturile și încurajarea voastră. Nu o să dau nume căci îmi este teamă ca nu cumva din greșeală să uit a aminti pe cineva, dar voi știți care sunteți.

Am petrecut atâtea zile frumoase împreună! De Crăciun, de Paști, de Anul Nou, la nunți, botezuri, la grătar în grădina noastră, la grătarul vostru de acasă sau cel din vârful muntelui, la concerte, la zile de naștere, la party-uri de ziua României sau doar așa,

pentru că simțeam nevoia să petrecem împreună, românește.

În biserica asta am învățat cum să ascult cuvântul Sfintei Evanghelii la slujba de duminică și că Dumnezeu, deși nu este văzut de noi, ne ascultă întotdeauna și ne împlinește rugăciunile atunci când este timpul să le împlinească și așa cum știe El că este mai bine pentru noi.

Am învățat că și lacrimile sunt rugăciuni în fața lui Dumnezeu și El le vede și știe rostul pentru care ne ard obrajii la clipe de cumpănă. Am învățat cum să mă rog, ca să primesc cu sufletul și inima curate sfânta împărtășanie și cum să mulțumesc, nu doar din varful buzelor, pentru cuminecatura care mă spală de păcate. Am învățat că îți trebuie mult exercițiu în a te ruga cu sinceritate, ca să poți tria dorințele tale și să ajungi doar la esențialul și strict necesarul de care ai cu adevărat nevoie pentru întreaga ta familie și pentru tine. Am învățat că nimic nu este mai important decât să iubești, să ierți și să CREZI, apoi toate se vor adăuga cererilor tale!

Mă consider foarte norocoasă. Dumnezeu mi-a dăruit mulți prieteni adevărați în toate țările în care m-a purtat viața. Am acasă în România prieteni de o viață a căror grijă și interes pentru mine nu au încetat niciodată, deși sunt mai bine de 8 ani de

când am părăsit țara pentru meleguri străine.

Am în Elveția, în comunitatea românească a celor care frecventează biserica ortodoxă română din Horw, foarte mulți prieteni care ne-au fost alături în cele mai negre și mai grele clipe prin care cineva este încercat să treacă într-o viață de om.

Am aici, în Canada, prieteni adevărați, prietenii de o viață ai soțului meu, ai lui Joe, care m-au primit cu brațele deschise și m-au adoptat din primele secunde în care m-au văzut, iar acum sunt de-a lor, sunt prietena lor și nu soția prietenului lor.

Acum mă gândesc că toate toate isi au rostul lor și toate încercările prin care am trecut, mai ales în Elveția,

au fost menite tocmai ca să vă găsec pe voi, prietenii mei și să înțeleg că viața nu înseamnă doar să te trezești în zori, să mergi la servicii ca să asiguri familiei tale cele necesare traiului, după care să te închizi în casă pentru odihnă și relaxare după o zi grea de muncă. Viața înseamnă să faci parte din viața cuiva! Să-ți pese de tot ce se întâmplă în jurul tău și să te implici cu delicatețe în viața celorlalți, pentru a-i putea înțelege și a le întinde o mâna de ajutor și un umăr de sprijin, la nevoie.

Viața înseamnă să fii îndrăzneț și cu brațele deschise pentru oamenii care vor să te cunoască și să te considere parte din viața lor. Mai înseamnă nu doar să fii prezent, ci să faci parte din evenimentele unei comunități care să ajungă să te cunoască, să te înțeleagă te prețuiască, să te simtă aproape și fără de care existența ta să ți se pară mai săracă. Viața înseamnă nu doar familia, copiii, părinții, frații, surorile, verișorii, unchi, mătușile și alte neamuri, ci înseamnă să aparții sufletului unor oameni care te prețuiesc și te iubesc necondiționat, căroră și tu la rândul tău le acorzi aceeași prețuire, iubire și respect.

M-aș bucura ca printre cei care citiți aceste rânduri să fie mulți cei care nu știu cine suntem noi, Coco și Joe Zsold, căci asta ar însemna că sunt mulți enoriași noi în parohia din

Horw care citesc prima oară revista "Flacăra Credinței" și care pun umărul la susținerea acesteia.

Am un sfat prietenesc pentru cei nou veniți în parohie, pentru voi, cei pe care nu vă cunosc:

Mergeți cât de des puteți la biserică!

Doar acolo veți mai putea simți, gândi și vorbi românește, într-o țară în care ați hotărât, dintr-un motiv sau altul, a vă stabili pentru un timp oarecare. Unii dintre voi poate nu mai vorbesc românește nici acasă, deci v-ar fi de mare ajutor să vorbiți un pic limba în care ați învățat să gândiți, să iubiți și să spuneți pentru prima dată, mamă.

Dați tuturor ocazia să vă cunoască și să vă devină prieteni. Vă asigur că nu veți regreta. Sunt cu toții suflete mari, oameni minunați, de cuvânt și de nădejde, gata să vă ajute la greu și să vă fie aproape la bine și cu prietenia căroră vă veți putea mândri întotdeauna.

Așa cum eu am găsit acolo multă înțelegere, o inimă mare care a bătut pentru mine în clipe grele și am primit darul prieteniei lor, așa și voi, cei care nu de mult ați trecut pragul bisericii în zi de sărbătoare, veți găsi înțelegere, căldură sufletească și mâini prietenoase care să vă ajute la nevoie.

Sunteți într-o țară străină și nu foarte prietenoasă cu străinii așa că este bine să strângeți rândurile pe lângă cei de o limbă și de un neam cu voi, ca să nu vă pierdeți în vârtoarea vieții plină de griji, de stress și de tot felul de frustrări. Căutați cuvântul lui Dumnezeu în sufletele voastre și în Sfânta Litughie din fiecare duminică dimineață și din fiecare sărbătoare românească! Mergeți și la vecernie. Este frumos și vă va aduce liniște și pace în gânduri mai ales atunci când, vrând-nevrând, treceti prin clipe

grele. Veți avea mai mult timp să-i cunoașteți pe cei de lângă voi și să vă faceți cunoscuți. Participați activ la evenimentele parohiei și, chiar dacă prima oară va fi doar cu prezența, faceți un efort minim ca pe viitor să vă implicați activ și cu suflet în tot ce se va organiza.

Strângeți rândurile și fiți una la greu pentru cei încercați! Greutăți și încercări avem cu toții și viața nu este frumoasă dacă n-o împarți cu cei din jurul tău și dacă nu deschizi ochii și urechile la nevoile celor din jur. Un

cuvânt bun, din suflet, o ureche ascultătoare și o îmbrățișare prietenească, fac mai mult decât orice avere din lume.

Veți fi uimiți cât de “acasă” vă veți simți la biserică și cum toți cei de acolo vor deveni familia voastră! Nu cred că există mai mare satisfacție decât asta!

Eu știu asta! Eu am trăit asta!

Sincer vă spun că fără Dumnezeu, fără cuvântul și îndrumarea părintelui Dan, fără familia pe care am găsit-o la biserică, fără toate rugăciunile înălțate spre cer de o biserică întreagă atunci când pierdusem speranța de mai bine, nu aș mai fi fost astăzi aici să scriu și să-mi pun sufletul pe tavă înaintea voastră.

Cu voia și cu ajutorul lui Dumnezeu, ne vom revedea. Vă așteptăm cu mare drag la noi!

Vă salutăm cu mult dor de voi, vă îmbrățișăm pe toți și vă urăm din inimă un Crăciun fericit și un an nou mai bun, cu sănătate și împliniri pe toate planurile!

Dumnezeu să vă audă rugăciunile și să le îplinească așa cum știe El că vă sunt de folos!

Coco și Joe Zsold
Burnaby, Canada, 4 Decembrie 2019

Sfințirea bisericii de la Neuchâtel

Pe data de 16.11.2019 s-a amplasat o nouă bornă istorică în Elveția. Sfințirea bisericii din Neuchatel având ca hram Sfânta Treime și Sfântul Nectarie din Eghina a fost un mare prilej de bucurie duhovnicească pentru credincioșii ortodocși români și elvețieni deopotrivă.

Părintele Marius Manea a reușit să convertească vechea biserică reformată în folosul comunității ortodoxe, fiind sprijinit de enoriași de naționalități diferite. ”Târnosirea”, această lucrare sfântă și sfințitoare, a fost oficiată de un sobor de preoți în frunte cu Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Iosif. Dumnezeiasca Liturghie a fost impresionantă, revărsând lumină și har peste toți credincioșii. Am trăit clipe cerești, pline de semnificații divine, care mi-au pătruns în suflet.

Dacă nu ați reușit să participați până acum la astfel de evenimente, vă îndemn să le căutați și să gustați din bucuria și emoțiile inegalabile ale unei slujbe împreună cu arhiepiscopul nostru.

Rodica Dobinca, *Alpnach*

The Twister

În dup-amiezile cărunte, lipsite de zăpezi

Nu te uita-n pământ, ridică ochii și-ai să vezi

Că dincolo de nori și ceață - grimase gri,

Dacă privești atent, cu siguranță vei zări

Un luminiș azur și irizații aurii

În care se ivește pe alocuri

Un călător mai sprinten între țărături,

Sub alte chipuri, solitar, în stoluri...

O găscă indiană cu cioc galben poate fi,

Pe drum spre Himalaya într-o zi,

Sau poate un avion pictând pe cer

Un fulger alb și efemer,

Iar uneori,

Un trubadur dibaci, un scamator,

Ce răsuțește fum de nori,

Un twist din flori de gheață și de dor

Desfășurându-le-ntr-un cântec cu ninsori.

Irina Poloni, *Luzern*

*** Colinde ***

O, ce veste minunată!

O, ce veste minunată

În Betleem ni se-arată

Că a născut prunc,

Prunc din Duhul Sfânt

Fecioara curată.

Că la Betleem Maria

Săvârșind călătoria,

În sărac locaș, lâng-acel oraș

A născut pe Mesia.

Pe Fiul cel din vecie

Ce L-a trimis Tatăl mie

Să Se nască, și să crească

Să ne mântuiască.

E Iisus, Păstorul mare

Turmă ca El nimeni n-are

Noi Îl laudăm și ne închinăm

Cu credință tare

Din cer senin

Din cer senin, un cor divin

Se-aude lin cântând.

Păstori cu har, pe culmi apar,

Albi miei în dar ducând.

O stea din zări, veghind cărări,

Spre depărtări arzând.

Conduce mași, cu daruri dragi,

În albi desagi ducând.

Si-un prunc plăpând, cu chipul blând,

Stă surâzând, tăcând.

Iar Maica Sa Îl legăna

Și toți se bucurau.

Și cerul sfânt și-acest pământ

S-a luminat prin Prunc.

Și s-au sfințit și s-au slăvit

Acei ce L-au primit.

Iar noi văzând ne închinăm

Și chipu-I sărutăm.

Cu dor voim de-ai Lui să fim

Și-n veci să Îl slăvim.

Din cer senin, un cor divin

Se-aude lin cântând.

Trei păstori

Trei păstori se întâlnează

Trei păstori se întâlnează

Raza soarelui, floarea soarelui

Și așa se sfătuie:

Hai deți fraților să mergem

Hai deți fraților să mergem

Raza soarelui, floarea soarelui

Floricele să culegem.

Și să facem o cunună

Și să facem o cunună

Raza soarelui, floarea soarelui

S-ompletim cu voie bună.

Și s-o ducem lui Hristos

Și s-o ducem lui Hristos

Raza soarelui, floarea soarelui
Să ne fie de folos.

Astăzi s-a născut Hristos

Astăzi s-a născut Hristos,

Mesia chip luminos.

Lăudați și cântați, și vă bucurați.

Mititel și-nfășășel,

În scutece de bumbăcel.

Lăudați și cântați, și vă bucurați.

Vântul bate nu-L răzbate,

Neaua ninge nu-L atinge.

Lăudați și cântați, și vă bucurați.

Și de-acum până-n vecie,

Mila Domnului să fie.

Lăudați și cântați, și vă bucurați.

Lăudați și cântați, și vă bucurați.

Leise rieselt der Schnee

Leise rieselt der Schnee,
still und starr ruht der See

weihnachtlich glänzet der Wald:

Freue dich, Christkind kommt bald!

In den Herzen ist's warm,

still schweigt Kummer und Harm,

Sorge des Lebens verhallt:

Freue dich, Christkind kommt bald!

Bald ist heilige Nacht,

Chor der Engel erwacht,

hört nur, wie lieblich es schallt:

Freue dich, Christkind kommt bald!

Tropar la Praznicul Nașterii Domnului

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la Stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul Cel de sus, Doamne, Slavă Ție!

Cronica parohiei

Pe data de 8 Septembrie s-a sărbătorit hramul parohiei noastre, în capela Steinmattli. După Sfânta Liturghie ne-am adunat la o agapă frățescă.

În perioada 7-8 decembrie 2019, pictorița Carmen Indergand-Bira a avut o expoziție de icoane în atelierul propriu din Lucerna. Vizitatorii expoziției au putut admira și chiar cumpăra o parte din lucrările pictoriței.

Pe data de 7 decembrie am avut ca oaspeți și colindători Corala *Ciprian Porumbescu* din Suceava. Le mulțumim că ne-au colindat și anul acesta și îi mai așteptăm pe la noi. Mulțumiri tuturor celor care au contribuit la cheltuielile și organizarea necesare pentru a le face o călduroasă primire.

Taina Sfântului Botez s-a oficiat pe data de 19 octombrie pentru Elena Sofia, fiica Narcisei Gabriela și a lui Jvan, având ca nași pe Simona și Gabriel Marin, din Franța.

Taina Sf. Botez se va oficia pe data de 26 decembrie pentru Evelina, fiica Rodicăi și a lui Igor, având ca nașă pe Aurelia Isler.

Program Liturgic de Crăciun și în Noul An

Miercuri, 25 Decembrie Nașterea Domnului

9:15 - Taina Spovedaniei
9:45 - Utrenia
10:30 - Sfânta Liturghie a Nașterii Domnului

Joi, 26 Decembrie

9:00 - Taina Spovedaniei
9:30 - Utrenia
10:00 - Sfânta Liturghie împreună cu Taina Botezului pentru Evelina

Sâmbătă, 28 Decembrie

19:30 - Vecernia, Taina Spovedaniei

Duminică, 29 Decembrie

9:00 - Taina Spovedaniei
9:45 - Utrenia
10:30 - Sfânta Liturghie, TE DEUM

Duminică, 5 Ianuarie,

9:45 - Utrenia

10:30 - Sfânta Liturghie pentru
Botezul Domnului,
Agheazma Mare

Sâmbătă, 11 Ianuarie

19:30 - Vecernia, Taina Spovedaniei

Duminică, 12 Ianuarie

9:45 - Utrenia

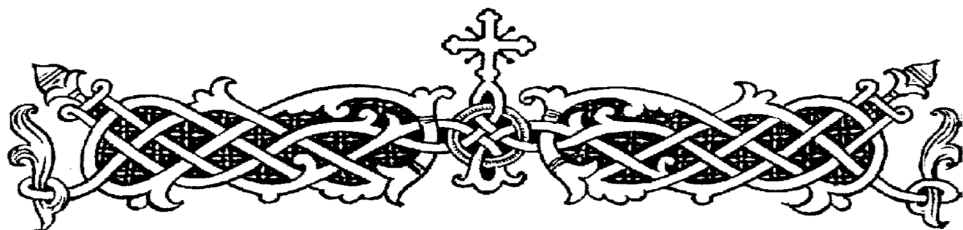
10:30 - Sfânta Liturghie

Luna Ianuarie

Binecuvântarea caselor cu Agheazma Mare și prin rugăciunea Sfeștaniei are loc în luna ianuarie 2019.

Vă rugăm să luați legătura cu părintele Dan Eliodor, care se bucură să vină la dumneavoastră.

Parohia ortodoxă „Nașterea Maicii Domnului”

Pr. Dan Moldovan
Tel.: 076 332 82 79

Adresa poștală:
Postfach 14219, 6000 Luzern 14

Locul de rugăciune:
Capela „Steinmattli”
Bodenmattstrasse 2, 6048 Horw, Luzern
(intersecția Bodenmattstrasse cu Grisigenstrasse)
Coordonate GPS: 47.014260 N, 8.301935 E

Programul slujbelor:

Sâmbăta
19:30 - Vecernia

Duminica
09:30 - Utrenia
10:15 - Sfânta Liturghie

Programul actualizat al slujbelor pentru sărbătorile din timpul săptămânii
este anunțat la biserică și pe site-ul parohiei:

www.biserica-luzern.ch

<https://www.facebook.com/bisericaortodoxalucerna/>

Așteptăm impresiile dumneavoastră și materialele pe care le doriți publicate în revistă
prin e-mail: biserica.luzern@gmail.com

Dorim să mulțumim pe această cale tuturor celor care sprijină în mod constant Biserica și în mod special parohia noastră. Ajutorul benevol și susținerea dumneavoastră voluntară sunt o contribuție enormă pentru întărirea vieții comunitare la Lucerna precum și pentru continuitatea rugăciunilor comunitare care se săvârșesc. Nu numai noi profităm de aceasta, ci și generațiile care ne vor urma nouă. Este păcat să ne privim atât pe noi înșine cât și pe copiii noștri de un drept elementar: acela de a cunoaște și trăi autentic credința și spiritualitatea propriului neam. Să binecuvinteze Dumnezeu toată jertfa făcută cu dragoste!

Ajutorul dumneavoastră pentru susținerea parohiei:

Rum. Orth. Kirchgemeinde
Zentralschweiz
Postfach 14219
6000 Luzern 14

IBAN: CH51 0077 8010 0658 2950 4